

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi tulliverolain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan tehtäviksi eräitä muutoksia ja tarkistuksia tulliverolakiin. Henkilökunnan tulliton tuomisoikeus ehdotetaan eräin rajoituksin laajennettavaksi koskemaan kaikkia sellaisia ilma-alusten ja ajoneuvojen henkilökuntaan kuuluvia Suomen kansalaisia ja Suomessa kotipaikan omaavia merimiehiä, jotka työskentelevät Suomen ja muiden pohjoismaiden välisessä liikenteessä. Tavarannullittomuutta koskevia säännöksiä ehdotetaan muutettaviksi siten, että kansainvälisessä rautatieliikenteessä käytettävät vaihdettavat telit ja pyöräkerrat sekä niiden varaosat ja tarvikkeet samoin kuin kulttuurihistoriallisesti, tieteellisesti tai taiteellisesti merkitykselliset esi-

neet olisivat eräin edellytyksin tullittomia. Lisäksi ehdotetaan, että tavarann vapaa-alueella tapahtuvasta tavarannomaisesta varastokäsittelystä tai myyntikuntoon saattamisesta aiheutuvat kustannukset olisivat tullittomia. Esitykseen sisältyy myös eräitä verotusteknisiä säännöksiä koskevia uudistuksia ja tarkistuksia, jotka liittyvät paljoustullin määräämiseen, ulkomailta palautettavan tavarann verokohteluun sekä maahantuonnin yhteydessä kannettavien verojen ja maksujen lykkäykseen.

Ehdotettu laki on tarkoitus saattaa voimaan heti sen jälkeen kun eduskunta on sen hyväksynyt.

PERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne ja ehdotetut muutokset

1.1. Yleistä

Tulliverolaki (575/78) liittyi osana vuoden 1979 alusta voimaan tulleen tullilainsäädännön kokonaisuudistukseen. Ulkomaankaupan ja liikenteen laajentuminen ja monipuolistuminen ovat kuitenkin aiheuttaneet jatkuvasti muutoksia niissä olosuhteissa, joissa tullitoimintaan liittyviä säännöksiä joudutaan soveltamaan. Tämä on edellyttänyt, että myös tulliverolakia on tarvittaessa tarkistettu kehitystä vastaavaksi. Erityisesti on pyritty siihen, että tulliverotusta koskevat säännökset turvaisivat mahdollisimman yhdenmukaisen verokohtelun samankaltaisissa tuontitilanteissa.

Nyt annettava tulliverolain muutosesitys koostuu useista erillisistä uudistuksista. Osa ehdotuksista liittyy tullittomuuden laajentamiseen, osa taas verotusteknisten menettelytapojen kehittämiseen.

1.2. Paljoustullin määrääminen (7 a §)

Tullitariffilakiin (360/80) liittyvän tullitariffin mukaan eräiden tavaroiden tulli kannetaan yksinomaan tavarann paljouden perusteella. Tällaisia paljousyksiköitä ovat kilo, litra ja neliometri. Lisäksi tullitariffiin sisältyy nimikkeitä, joissa arvotullin ohessa on vähimmäistullina paljoustulli.

Tulliverolain 7 §:n mukaan tapauksissa, jossa tulli on määrättävä tavarann painon perusteella, katsotaan painoksi sen nettopaino, jollei erikseen

ole toisin säädetty. Lakiin ei kuitenkaan sisälly säännöstä siitä, millä tarkkuudella nettopaino tai muut paljousyksiköt on tullin määräämistä varten vahvistettava.

Tavarasta kannettavan tullin määrä lasketaan automaattista tietojenkäsittelyjärjestelmää käytäten. Järjestelmän taloudellisen ja tarkoituksenmukaisen käytön kannalta ei ole perusteltua paljousyksikön osien mukaan ottaminen veron lopullisessa laskentatilanteessa. Tämän vuoksi tulliverolakiin esitetään lisättäväksi uusi 7 a §, jonka mukaan vero laskettaisiin siten, että täysien paljousyksiköiden yli menevät osat jätettäisiin huomioon ottamatta. Kuitenkin tullitariffilain 2 §:n 2 momentissa tarkoitettua yhden tavarakerän kokonaispaljoutta määrättäessä laskutoimitus suoritettaisiin paljousyksikön osien tarkkuudella.

Maahan saapuvilla matkustajilla, ilma- ja vesialusten ja ajoneuvojen henkilökunnalla sekä Utsjoen, Inarin ja Enontekiön kuntien asukkailla on tulliverolaissa erikseen säädettyissä tai lain perusteella määrättyissä tapauksissa oikeus tuoda tai lähettää tavaroita maahan tullitta. Tämän lisäksi on tapauksia, joissa mainitut henkilöryhmät tuovat tai lähettävät maahan tullittomien tavaroiden lisäksi tullinalaisia tavaraeriä. Näiden erien kokonaispaljous saattaa kuitenkin olla vähemmän kuin tullitariffissa tullin perusteena oleva yksi paljousyksikkö. Tällöin nämä erät olisivat ehdotetun pääsäännön perusteella käytännössä tullittomia silloin, kun tavarasta olisi tullitariffin mukaan suoritettava yksinomaan paljoustulli. Kysymyksessä olevissa tapauksissa tulliverolaissa säädettyä tullittomuutta ei kuitenkaan tulisi laajentaa. Tämän vuoksi ehdotetaan 7 a §:n 2 momentissa säädettäväksi, että ulkomaalta saapuvan matkustajan sekä 12 ja 13 §:ssä ja 14 §:n 1 kohdassa tarkoitettua henkilön mukaanaan tuoman tai tullialueelle lähettämän tavarantoimen paljoustulli kannetaan tavarantoimen todellisen paljouden perusteella.

Vapaa-alueella tapahtuvan käsittelyn verottamista ei tulliverotukseen liittyvässä lainsäädännössä ole erityissäännöksillä järjestetty. Verotus on suoritettu tullausarvolain (906/80) säännösten sekä tulliverolain 9 §:ssä (289/83) tarkoitettujen käsittelyjen osalta mainitun pykälän mukaisten menettelysäännösten nojalla. Näiden yleissäännösten tulkinnanvaraisuus vapaa-alue toimintaan liittyvissä tapauksissa on johtanut siihen, että verotuskäytäntö on muodostunut epäyhtenäiseksi.

Maahan tuodun tavarantoimen vapaa-alueilla tapahtunut tavantomainen varastokäsittely ja myyntikunnostus on käytännössä osoittautunut tarkoituksenmukaiseksi. Vapaa-alueiden tarkoitus huomioon ottaen on pidettävä perusteltuna, että tällaiset, maahan tuotavien tavarantoimen käyttöön liittyvät tarkistukset ja käsittelyt, vähäisten vaurioiden korjaukset ja muut niihin rinnastettavat toimenpiteet voitaisiin tehdä tullittomasti. Näistä aiheutuvien vähäisten kustannuserien arvioiminen ja verotettavan arvoon sisällyttäminen vaatii erityisesti ajoneuvojen osalta niiden vero vaikutukseen nähden huomattavan työpäivän. Tämän vuoksi ei verotusmenettelyä näiltä osin myöskään hallinnollisesti ole pidettävä tarkoituksenmukaisena. Ehdotettu muutos saataisiin maahantuojan vapaa-alueella tekemät vähäiset työsuoritukset samaan asemaan kuin tullauksen jälkeen tehdyt vastaavat toimenpiteet. Verotomuus ei tulisi koskemaan käsittelyjen yhteydessä käytettyjä materiaaleja muissa kuin niissä tapauksissa, joissa se jo nyt voimassa olevan lainsäädännön mukaan on sovellettavissa.

Edellä olevan perusteella tulliverolain 9 §:n 4 momentin säännöstä ehdotetaan muutettavaksi siten, että tullia ei olisi suoritettava vapaa-alueella tapahtuvasta tavantomaisesta varastokäsittelystä ja myyntikuntoon saattamisesta johtuneista mainitun pykälän 1 momentissa tarkoitetuista kustannuksista.

1.3. Vapaa-alueella tapahtuvan käsittelyn verokohtelu (9 §)

Vapaa-alueella olevan tavarantoimen katsotaan olevan tulliverotukseen nähden ja muutoinkin tullioikeudellisesti tullialueen ulkopuolella. Tullilain (573/78) 22 §:n mukaan tavarantoimen tavantomainen varastokäsittely sekä myyntikuntoon saattaminen on sallittu vapaa-alueella ilman tullihallituksen lupaa.

1.4. Ulkomailta palautettavan tavarantoimen verokohtelu (10 §)

Voimassa olevan tulliverolain 14 §:n 1 momentin 6 kohdan nojalla tullittomia ovat ulkomaille viedyt ja kymmenen vuoden kuluessa samassa kunnossa tullialueelle uudelleen tuodut tavarantoimen ehdolla, ettei tavarasta ole saatu viennin yhteydessä tullinpalautusta tai muuta tullietua. Säännöksestä johtuu, että tulli on suoritettava täysimääräisenä myös silloin, kun tullinpalautus

tai muu tullietu ei koske maasta viedyn tavaran koko arvoa. Tämä merkitsee verotuksen kohdistamista myös tavaran siihen arvoon, josta tullia ei tulisi suorittaa. Ehto, jonka mukaan tavara on palautettava tullialueelle kymmenen vuoden kuluessa, on lisäksi verotuskäytännössä osoittautunut lähes merkityksettömäksi.

Niistä kotimaisista tai täällä aikaisemmin tullatuista tavaroista, jotka ulkomaalle viennin jälkeen palautetaan tullialueelle samassa kunnossa kuin ne olivat maasta vietäessä, tullia tulisi määrätä maksettavaksi vain siltä osin, kuin maasta viennin perusteella on saatu tullinpalautusta tai muuta tullietua. Tämän vuoksi lakiin ehdotetaan sisällytettäväksi ehdollista tullittomuutta koskevan säännöksen sijaan positiivinen verosäännös, jonka mukaan tullia olisi suoritettava tavaran maastaviennin perusteella saatua tullinpalautusta tai muuta tullietua vastaava määrä. Tämä merkitsee verotuskäytännössä sitä, että tavara, josta ei ole saatu tullinpalautusta tai muuta tullietua on tulliton. Muutoksesta johtuen tulliverolain 14 §:n 1 momentin 6 kohta voidaan kumota tarpeettomana.

Liikevaihtoverolain (532/63) 1 §:n 4 momentin mukaan tavaran myynti ulkomaalle on verotonta. Vastaavaan veroetuun oikeuttavat säännökset sisältyvät myös valmisteverotusta koskeviin verolakeihin. Näiden lisäksi viennin perusteella tulliverolain mukaan myönnettävät veroedut ja veronpalautukset koskevat kaikkia maahantuonnin yhteydessä suoritettuja veroja ellei muualla ole toisin säädetty. Mikäli tällaiseen veroetuun tai veronpalautukseen oikeutettu tavara tuodaan takaisin Suomeen, on siitä nyt kumottavaksi ehdotetun tulliverolain 14 §:n 1 momentin 6 kohdan nojalla peritty maahantuonnin yhteydessä kannettavaksi säädetty vero tai maksu tahi siitä saatua palautusta tai muuta etua vastaava määrä. Tämän toteuttamiseksi edelleenkin ehdotetaan lakiin lisättäväksi erityissäännös.

Edellä tarkoitetut säännökset ehdotetaan lisättäväksi lailla (907/80) kumotun 10 §:n tilalle uudeksi 10 §:n 1 ja 2 momentiksi. Mainitun pykälän 3 momentiksi ehdotetaan sijoitettavaksi nyt voimassa olevaan 14 §:n 2 momenttiin sisältyvä säännös, jonka mukaan tavaran katsotaan olevan samassa kunnossa, jos sitä on korjattu ulkomaalla vain siellä havaitun vian tai puutteellisuuden poistamiseksi. Siten viimeksi mainittu lainkohta voidaan kumota tarpeettomana.

Lain 14 §:n 1 momentin 6 kohdan kumoamisesta johtuen ehdotetaan myös 14 §:n 1 momentin 4 ja 5 kohtaan tehtäväksi säädisteksinen korjaus.

1.5. Henkilökunnan tullittoman tuomisoikeuden laajentaminen (12 ja 13 §)

Tulliverolain 12 ja 13 §:n mukaan ilma-aluksen tai ajoneuvon henkilökuntaan kuuluvalla Suomen kansalaisella sekä Suomessa asuvalla merimiehellä on oikeus tuoda tullitta tavaroita maahan, jos kysymyksessä on ulkomaanliikenteessä oleva suomalainen alus tai Suomessa rekisteröity muu kulkuneuvo. Tullietuun oikeutettujen piiriä laajennettiin vuonna 1982 toteutetulla tulliverolain muutoksella (549/82) siten, että myös Suomeen vuokrattujen ulkomaanliikenteessä käytettyjen kulkuneuvojen henkilökunta sai oikeuden tullittomiin tuomiin. Tullittomuuden toteuttamista valvotaan tullauskirjalla, jonka merimiehille antaa merimieskatselmusmies ja muulle henkilökunnalle tulliviranomainen.

Tällä hetkellä ulkomaanliikenteessä on sellaisia kulkuneuvoja, jotka eivät ole suomalaisia ja joita ei myöskään ole vuokrattu Suomeen, mutta joiden palveluksessa on Suomen kansalaisia ja Suomessa kotipaikan omaavia merimiehiä. Heillä ei kuitenkaan ole oikeutta tuoda tullitta matkatavaroita ja tuomisia maahan tulliverolain 12 ja 13 §:n nojalla, koska kulkuneuvo ei täytä lainkohdissa säädettyjä edellytyksiä. Heidän tullietunsa on järjestetty tullihallituksen tulliverolain 11 §:n nojalla antamalla päätöksellä (48/002/5.4.1983), jonka mukaan heillä on oikeus tuoda vain maasaoloaikansa edellyttämä kohtuullinen määrä tuomisia eikä lainkaan alkoholijuomia. Tämä asettaa heidät eriarvoiseen tilanteeseen muutoin samassa asemassa oleviin ja samanlaisia tehtäviä hoitaviin työntekijöihin nähden, jotka ovat suomalaisen aluksen tai Suomessa rekisteröidyn ilma-aluksen tai ajoneuvon taikka Suomeen vuokratun kulkuneuvon palveluksessa.

Tämän kansalaisten tasa-arvoon vaikuttavan epäkohdan korjaamiseksi ehdotetaan tulliverolain 12 §:ää ja 13 §:n 1 momenttia muutettaviksi siten, että lainkohtien nojalla myönnettävä tullittomuus koskisi myös näitä henkilöryhmiä. Tullittomuuden toteuttamiseen liittyvien valvonnallisten vaikeuksien vähentämiseksi ja ottaen huomioon sen, että valtaosa kysymykseen tulevista henkilöistä työskentelee pohjoismaiden välisessä liikenteessä, tullittomuus ehdotetaan rajoitettavaksi koskemaan Suomen ja muiden pohjoismaiden välisessä liikenteessä olevien kulkuneuvojen henkilökuntaa.

Tulliverolain 13 §:n 3 momenttiin sisältyvän valtuutuksen nojalla on tulliveroasetuksen (576/78) 13 §:n 3 momentissa säädetty merimiehelle,

joka päästökatselmuksen jälkeen jättää aluksen, oikeus tuoda tullitta tavanomaisten tuomisten lisäksi enintään 200 savuketta tai 250 grammaa muita tupakkavalmisteita. Ulkomaalaisen aluksen palveluksessa olevan merimiehen osalta ei ole lainkaan mahdollista tai ainoastaan vaikeasti saatavissa luotettavaa tietoa siitä, milloin tämä jättää asetuksen tarkoittamalla tavalla aluksen. Tämän vuoksi ehdotetaan lain 13 §:n 3 momenttia tarkistettavaksi siten, että mainittu tupakkavalmisteiden tuomisoikeus voisi koskea edelleenkin vain suomalaisissa tai Suomeen vuokratuissa aluksissa työskenteleviä merimiehiä.

1.6. Kansainvälisessä rautatieliikenteessä käytettävien telien ja pyöräkertojen verokohtelu (15 §)

Tulliverolain 17 §:n 1 momentin 1 kohdan nojalla on muun ohella kansainvälisessä rautatieliikenteessä käytettävä rautatiekalusto väliaikaisesti maahan tuotaessa tulliton ja samalla myös vapaa muista tuontiveroista silloin, kun se saapuu maahan liikenteessä. Tullittomuuden piiriin kuuluu muun ohella Suomessa käytettävän raideleveyden mukainen kalusto. Muuta raideleveyttä olevaan rautatiekalustoon joudutaan ennen maahantuontia vaihtamaan Suomen raideleveyttä olevat telit tai pyöräkerrat. Siinä tapauksessa, että mainitut laitteet tuodaan erikseen ja ne asennetaan Suomessa ulkomailta saapuvaan kuljetuskalustoon täällä tapahtuvien jatkokuljetusten suorittamiseksi, on niistä suoritettava tulli ja muut tuontiverot täysimääräisinä.

Valtionrautatiet on kansainvälisen rautatieliikenteen laajentamiseksi ja toiminnan tehostamiseksi teknisin järjestelyin ja laitehankinnoin osaltaan luonut edellytykset telien ja pyöräkertojen vaihtotoiminnan tarkoituksenmukaiselle suorittamiselle Suomessa. Näin menetellen on muun muassa pyritty tekemään mahdolliseksi niin sanottujen vaarallisten aineiden kuljetukset rautateitse ilman onnettomuuksille altista siirtokuormausta.

Samanlaisten toimintaedellytysten luomiseksi tulisi kansainvälisessä tavaraliikenteessä käytettävien telien ja pyöräkertojen verotus maahantuonnissa säätää siten, ettei niistä olisi suoritettava tullia ja muita tuontiveroja silloinkaan, kun ne asennetaan kuljetuskalustoon Suomessa. Näin menetellen toteutettaisiin eri kuljetustapoihin kohdistuvan verokohtelun mahdollisimman laaja yhdenmukaisuus.

Edellä mainittujen tavoitteiden toteuttamiseksi ehdotetaan tulliverolain 15 §:ään lisättäväksi uusi 4 a kohta, jonka mukaan edellä tarkoitetut vaihdettavat telit ja pyöräkerrat sekä niiden varaosat ja tarvikkeet olisivat tullittomia kuitenkin ehdolla, ettei tuonti liity niiden ostoon ulkomailta.

1.7. Kulttuurihistoriallisesti, tieteellisesti ja taiteellisesti merkityksellisten esineiden verokohtelu (16 §)

Kulttuurihistoriallisella esineistöllä katsotaan olevan suurin arvo alkuperämaassaan. Kansallisen kulttuuriperinnön suojelemiseksi on vuonna 1978 annettu laki kulttuuriesineiden maastavien rajoittamisesta (445/78). Tämän pyrkimyksen mukaista olisi helpottaa aikaisemmin maasta viedyn kulttuuriesineistön saantia takaisin maahan. Tieteellisesti ja taiteellisesti merkittävien esineiden tuontimahdollisuuksia museoiden ja laitosten kokoelmiin olisi syytä verotuksellisin keinoin samalla parantaa.

Edellä tarkoitettu esineistö on pääosin mainittu kasvatus-, tiede- ja kulttuuriaineiston maahantuontia koskevan sopimuksen (SopS 9/56) B-liitteen kohdissa 4—6. Esineistö on sopimuksen perusteella vapautettu tuontitullista ja muista tuonnin yhteydessä kannettavista maksuista. Tavarosta on kuitenkin sopimukseen sisältyvään poikkeussäännökseen perustuen suoritettava maahantuonnin yhteydessä liikevaihtovero. Tämän vuoksi ehdotetaan, että kyseinen esineistö säädettäisiin tulliverolain 16 §:ään sisällytettävässä uudessa 3 a kohdassa tullittomaksi, jolloin se tulisi samalla liikevaihtoverolain 26 §:n (827/83) nojalla vapaaksi myös liikevaihtoverosta.

1.8. Lykkäyssäännöksen sisällyttäminen tulliverolakiin (26 §)

Tullilainsäädännön mukaan tullin ja muun maahantuonnin yhteydessä kannettavan veron tai maksun suorittamiselle ei voida myöntää lykkäystä. Käytännössä on kuitenkin ilmennyt tarvetta lykkäysten myöntämiseen lähinnä tapauksissa, jotka ovat olleet valtiontaloudellisista tai periaatteellisista syistä merkittäviä. Tämän vuoksi esitetään, että yhdenmukaisesti muun verolainsäädännön kanssa myös tulliverolaissa säädettäisiin oikeudesta maksunlykkäyksen myöntämiseen. Lykkäyssäännös ehdotetaan sisällytettäväksi lain 26 §:ään ja sitä sovellettaisiin kaikkiin tullilaitok-

sen maahantuonnin yhteydessä kantamiin veroihin ja maksuihin. Lykkäykset myöntäisi valtiovarainministeriö. Valmisteverotuslain (619/82) 42 §:n säännöstä on tarkoitus samanaikaisesti muuttaa siten, että toimivalta lykkäyksen myöntämisessä siirrettäisiin kokonaan valtiovarainministeriölle.

2. Esityksen taloudelliset ja organisatoriset vaikutukset

Tullittomuutta koskevien säännösmuutosten vaikutusta tavaroiden tuontiin on vaikea arvioida. Koska kysymys on kuitenkin periaatteessa vähäisistä tuontimääristä, on ilmeistä, ettei ehdotusten toteuttaminen sanottavasti vähennä nykyistä tuontiverojen kokonaiskantoa. Muutosten vaikutukset tuntunevat lähinnä sellaisen tuonnin lisääntymisenä, josta tähän asti on verollisuuden vuoksi pidättäydytty.

Henkilökunnan tullittoman tuomisoikeuden laajentaminen ulkomaisten alusten palveluksessa oleviin, Suomessa asuviin henkilöihin vaatii uusia hallinnollisia järjestelyjä ja lisää tullilaitoksen valvontatehtävien määrää. Tämän ei kuitenkaan arvioida suoranaisesti edellyttävän henkilöstölisäyksiä.

3. Voimaantulo

Ehdotettu laki on tarkoitus saattaa voimaan heti sen jälkeen kun eduskunta on sen hyväksynyt. Henkilökunnan tullittomaan tuomisoikeuteen liittyvät hallinnolliset järjestelyt edellyttävät kuitenkin, että muutettavaksi ehdotettuja 12 §:ää ja 13 §:n 1 ja 3 momenttia sovellettaisiin lain vahvistamisen yhteydessä määrättävästä myöhemmästä ajankohdasta lukien.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnalle hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

tulliverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 14 päivänä heinäkuuta 1978 annetun tulliverolain (575/78) 14 §:n 1 momentin 6 kohta ja 14 §:n 2 momentti,

muutetaan 9 §:n 4 momentti, 12 §, 13 §:n 1 ja 3 momentti ja 14 §:n 1 momentin 4 ja 5 kohta, näistä 9 §:n 4 momentti sellaisena kuin se on 18 päivänä maaliskuuta 1983 annetussa laissa (289/83) sekä 12 § ja 13 §:n 1 momentti sellaisina kuin ne ovat 9 päivänä heinäkuuta 1982 annetussa laissa (549/82), sekä

lisätään lakiin uusi 7 a § ja 19 päivänä joulukuuta 1980 annetulla lailla (907/80) kumotun 10 §:n tilalle uusi 10 § sekä lain 15 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna mainitulla 18 päivänä maaliskuuta 1983 annetulla lailla ja 4 päivänä marraskuuta 1983 annetulla lailla (830/83), uusi 4 a kohta, 16 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna mainitulla 18 päivänä maaliskuuta 1983 annetulla lailla, uusi 3 a kohta ja 26 §:ään, sellaisena kuin se on 6 päivänä elokuuta 1982 annetussa laissa (618/82) uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 momentti siirtyy 3 momentiksi, seuraavasti:

7 a §

Jos tavarasta kannetaan paljoustulli, jätetään kannettavan tullin määrää laskettaessa täyden paljousyksikön yli menevät osat huomioon ottamatta. Yhdeksi tavaracräiksi katsottavien tavaroiden kokonaispaljoutta laskettaessa otetaan tavaroiden paljoudet huomioon paljousyksikön osien tarkkuudella.

Ulkomaalta saapuvan matkustajan sekä 12 ja 13 §:ssä ja 14 §:n 1 kohdassa tarkoitettua henkilön mukanaan tuoman tai tullialueelle lähettämän tavarain paljoustulli kannetaan kuitenkin sen todellisen paljouden perusteella.

9 §

Vapaa-alueelta tuotuun tavarahan sovelletaan 1 ja 2 momentissa säädettyä tullinkantomenettelyä. Tullia ei kuitenkaan ole kannettava vapaa-alueella suoritettua tavanomaisesta varastokäsittelystä ja myyntikuntoon saattamisesta johtuneista 1 momentissa mainituista kustannuksista.

10 §

Tavarasta, joka palautetaan tullialueelle samassa kunnossa kuin se oli maasta vietäessä, kannetaan tullia määrää, joka vastaa viennin perusteella saatua tullinpalautusta tai muuta tullietua.

Jos 1 momentissa tarkoitettua tavarain vienti ulkomaille on sen vientipäivänä voimassa olleiden säännösten mukaan ollut viennin tai myynnin perusteella veroton tai maksuton tahi tavarasta on saatu veronpalautus tai muu veroetu, on tavarasta suoritettava maahantuonnin yhteydessä

kannettavaksi säädetty vero tai maksu tahi siitä saatua palautusta tai muuta etua vastaava määrää.

Tavarain katsotaan olevan samassa kunnossa, jos sitä on korjattu ulkomaalla vain siellä havaitun vian tai puutteellisuuden poistamiseksi.

12 §

Suomessa rekisteröidyn tai Suomeen vuokratun taikka Suomen ja muiden pohjoismaiden välisessä liikenteessä olevan muun ilma-aluksen tai ajoneuvon henkilökuntaan kuuluva Suomen kansalainen saa tuoda tullitta matkatavaroita ja tuomisia saman määrän kuin mitä 11 §:ssä on matkustajasta säädetty. Tuomisten määrää ei kalenterikuukauden aikana saa kuitenkaan ylittää määrää, joka matkustajalla on oikeus kerralla tuoda tullittomina tuomisina.

13 §

Ulkomaanliikenteessä olevassa suomalaisessa tai Suomeen vuokratussa taikka Suomen ja muiden pohjoismaiden välisessä liikenteessä olevassa muussa aluksessa palveleva merimies, jonka kotipaikka on Suomessa, saa tuoda tai lähettää tullialueelle sellaisen määrän tavaraa, josta kannettavan tullin tai muun veron määrää on yhteensä enintään 135 markkaa kutakin palveluskuukautta kohden, laskettuna edellisestä tullittomasta tuonnista.

Sen lisäksi, mitä 1 ja 2 momentissa on säädetty, saa merimies tuoda kalenterikuukaudessa alkoholiuomia vastaavan määrän kuin kulloinkin on voimassa matkustajan oikeudesta tuoda ker-

ralla tullitta alkoholijuomia tullialueelle. Niin ikään saa merimies, joka päästökatselmuksen jälkeen jättää suomalaisen tai Suomeen vuokratun aluksen, tuoda tullitta tupakkavalmisteita sen mukaan kuin asetuksella säädetään.

14 §

Tullittomia ovat:

4) suomalaisten kalastajien kotimaisilla aluksilla pyydystämät kalat ja muu saalis sekä niistä aluksella valmistetut tuotteet ja tuotteisiin käytetyt tavarat; sekä

5) suomalaisten taiteilijain ulkomaalla valmistamat ja tullialueelle tuomat taideteokset.

15 §

Tullittomia ovat:

4 a) kansainvälisessä rautatieliikenteessä raideleveyden erilaisuuden johdosta käytettävät vaihdettavat telit ja pyöräkerrat sekä niiden varaosat ja tarvikkeet, joiden tuonti ei liity niiden ostoon ulkomailta;

16 §

Tullittomia ovat:

3 a) kulttuurihistoriallisesti, tieteellisesti tai taiteellisesti merkitykselliset esineet, jotka muussa kuin ansiotarkoituksessa tuodaan maahan julkisesti valvottujen museoiden tai muiden vastaavien laitosten kokoelmiin;

26 §

Valtiovarainministeriö voi erityisistä syistä hakemuksesta määräämällään ehdoilla myöntää lykkäystä tullin maksamisesta. Mitä edellä 1 momentissa on säädetty tullista, sovelletaan myös lykkäyksen vuoksi suoritettavaan korkoon.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 1984.

Tämän lain 12 §:ää ja 13 §:n 1 ja 3 momenttia sovelletaan kuitenkin päivästä kuuta 1984 lukien.

Helsingissä 4 päivänä toukokuuta 1984

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Ministeri Pekka Vennamo

Laki

tulliverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 14 päivänä heinäkuuta 1978 annetun tulliverolain (575/78) 14 §:n 1 momentin 6 kohta ja 14 §:n 2 momentti,

muutetaan 9 §:n 4 momentti, 12 §, 13 §:n 1 ja 3 momentti ja 14 §:n 1 momentin 4 ja 5 kohta, näistä 9 §:n 4 momentti sellaisena kuin se on 18 päivänä maaliskuuta 1983 annetussa laissa (289/83) sekä 12 § ja 13 §:n 1 momentti sellaisina kuin ne ovat 9 päivänä heinäkuuta 1982 annetussa laissa (549/82), sekä

lisätään lakiin uusi 7 a § ja 19 päivänä joulukuuta 1980 annetulla lailla (907/80) kumotun 10 §:n tilalle uusi 10 § sekä lain 15 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna mainitulla 18 päivänä maaliskuuta 1983 annetulla lailla ja 4 päivänä marraskuuta 1983 annetulla lailla (830/83), uusi 4 a kohta, 16 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna mainitulla 18 päivänä maaliskuuta 1983 annetulla lailla, uusi 3 a kohta ja 26 §:ään, sellaisena kuin se on 6 päivänä elokuuta 1982 annetussa laissa (618/82) uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 momentti siirtyy 3 momentiksi, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

7 a §

Jos tavarasta kannetaan paljoustulli, jätetään kannettavan tullin määrää laskettaessa täyden paljousyksikön yli menevät osat huomioon ottamatta. Yhdeksi tavaraeräksi katsottavien tavaroiden kokonaispaljoutta laskettaessa otetaan tavaroiden paljoudet huomioon paljousyksikön osien tarkkuudella.

Ulkomaalta saapuvan matkustajan sekä 12 ja 13 §:ssä ja 14 §:n 1 kohdassa tarkoitetun henkilön mukanaan tuoman tai tullialueelle lähettämän tavarantoimen paljoustulli kannetaan kuitenkin sen todellisen paljouden perusteella.

9 §

Mitä 1 ja 2 momentissa on säädetty, sovelletaan myös vapaa-alueelta tuotuun tavarahan.

Vapaa-alueelta tuotuun tavarahan sovelletaan 1 ja 2 momentissa säädettyä tullinkantomenettelyä. Tullia ei kuitenkaan ole kannettava vapaa-alueella suoritettusta tavanomaisesta varastokäsittelystä ja myyntikuntoon saattamisesta johtuneista 1 momentissa mainituista kustannuksista.

10 §

(Aiempi 10 § kumottu lailla 19.12.1980 (907/80))

Tavarasta, joka palautetaan tullialueelle samassa kunnossa kuin se oli maasta vietäessä, kannetaan tullia määrä, joka vastaa viennin perusteella saatua tullipalautusta tai muuta tullietua.

Jos 1 momentissa tarkoitetun tavarantoimen vienti ulkomaille on sen vientipäivänä voimassa olle-

Voimassa oleva laki

Ehdotus

den säännösten mukaan ollut viennin tai myynnin perusteella veroton tai maksuton tahi tavarasta on saatu veronpalautus tai muu veroetu, on tavarasta suoritettava maahantuonnin yhteydessä kannettavaksi säädetty vero tai maksu tahi siitä saatua palautusta tai muuta etua vastaava määrä.

Tavarat katsotaan olevan samassa kunnossa, jos sitä on korjattu ulkomaalla vain siellä havaitun vian tai puutteellisuuden poistamiseksi.

12 §

Suomessa rekisteröidyn tai Suomeen vuokratun ilma-aluksen tai ajoneuvon henkilökuntaan kuuluva Suomen kansalainen saa tuoda tullitta matkatavaroita ja tuomisia saman määrän kuin mitä 11 §:ssä on matkustajasta säädetty. Tuomisten määrä ei kalenterikuukauden aikana saa kuitenkaan ylittää määrää, joka matkustajalla on oikeus kerralla tuoda tullittomina tuomisina.

13 §

Ulkomaanliikenteessä olevassa suomalaisessa tai Suomeen vuokratussa aluksessa palveleva merimies, jonka kotipaikka on Suomessa, saa tuoda tai lähettää tullialueelle tullittomasti sellaisen määrän tavaraa, josta kannettavan tullin tai muun veron määrä on yhteensä enintään 135 markkaa kutakin palveluskuukautta kohden, laskettuna edellisestä tullittomasta tuonnista.

Sen lisäksi, mitä 1 ja 2 momentissa on säädetty, saa merimies tuoda kalenterikuukaudessa alkoholijuomia tullitta vastaavan määrän kuin kulloinkin on voimassa matkustajan oikeudesta tuoda kerralla tullitta alkoholijuomia tullialueelle. Niin ikään saa merimies, joka päästökatselmuksen jälkeen jättää aluksen, tuoda tullitta tupakkavalmisteita sen mukaan kuin asetuksella säädetään.

14 §

Tullittomia ovat:

4) suomalaisten kalastajien kotimaisilla aluksilla pyydystämät kalat ja muu saalis sekä niistä aluksella valmistetut tuotteet ja tuotteisiin käytetyt tavarat;

12 §

Suomessa rekisteröidyn tai Suomeen vuokratun taikka Suomen ja muiden pohjoismaiden välisessä liikenteessä olevan muun ilma-aluksen tai ajoneuvon henkilökuntaan kuuluva Suomen kansalainen saa tuoda tullitta matkatavaroita ja tuomisia saman määrän kuin mitä 11 §:ssä on matkustajasta säädetty. Tuomisten määrä ei kalenterikuukauden aikana saa kuitenkaan ylittää määrää, joka matkustajalla on oikeus kerralla tuoda tullittomina tuomisina.

13 §

Ulkomaanliikenteessä olevassa suomalaisessa tai Suomeen vuokratussa taikka Suomen ja muiden pohjoismaiden välisessä liikenteessä olevassa muussa aluksessa palveleva merimies, jonka kotipaikka on Suomessa, saa tuoda tai lähettää tullialueelle sellaisen määrän tavaraa, josta kannettavan tullin tai muun veron määrä on yhteensä enintään 135 markkaa kutakin palveluskuukautta kohden, laskettuna edellisestä tullittomasta tuonnista.

Sen lisäksi, mitä 1 ja 2 momentissa on säädetty, saa merimies tuoda kalenterikuukaudessa alkoholijuomia vastaavan määrän kuin kulloinkin on voimassa matkustajan oikeudesta tuoda kerralla tullitta alkoholijuomia tullialueelle. Niin ikään saa merimies, joka päästökatselmuksen jälkeen jättää suomalaisen tai Suomeen vuokratun aluksen, tuoda tullitta tupakkavalmisteita sen mukaan kuin asetuksella säädetään.

4) suomalaisten kalastajien kotimaisilla aluksilla pyydystämät kalat ja muu saalis sekä niistä aluksella valmistetut tuotteet ja tuotteisiin käytetyt tavarat; sekä

Voimassa oleva laki

5) suomalaisten taiteilijain ulkomaalla valmistamat ja tullialueelle tuomat taideteokset; sekä

6) tullialueella tuotetut tai valmistetut tavarat sekä täällä aikaisemmin tullatut ja ulkomaalle palautetut tavarat, jotka kymmenen vuoden kuluessa vientipäivästä tuodaan jälleen tullialueelle samassa kunnossa kuin ne olivat sieltä vietäessä ja joista viennin yhteydessä ei ole saatu tullinpalausta tai muuta tullietua.

Tavaran katsotaan olevan samassa kunnossa, jos sitä on korjattu ulkomaalla vain siellä havaitun vian tai puutteellisuuden poistamiseksi.

Ehdotus

5) suomalaisten taiteilijain ulkomaalla valmistamat ja tullialueelle tuomat taideteokset.

(1 mom. 6 k. ja 2 mom. kumotaan)

15 §

Tullittomia ovat:

4 a) kansainvälisessä rautatieliikenteessä raideleveyden erilaisuuden johdosta käytettävät vaihdettavat telit ja pyöräkerrat sekä niiden varaosat ja tarvikkeet, joiden tuonti ei liity niiden ostoon ulkomailta;

16 §

Tullittomia ovat:

3 a) kulttuurihistoriallisesti, tieteellisesti tai taiteellisesti merkitykselliset esineet, jotka muussa kuin ansiotarkoituksessa tuodaan maahan julkisesti valvottujen museoiden tai muiden vastaavien laitosten kokoelmiin;

26 §

Valtiovarainministeriö voi erityisistä syistä hakemuksesta määräämillään ehdoilla myöntää lykkäystä tullin maksamisesta. Mitä edellä 1 momentissa on säädetty tullista, sovelletaan myös lykkäyksen vuoksi suoritettavaan korkoon.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 1984.

Tämän lain 12 §:ää ja 13 §:n 1 ja 3 momenttia sovelletaan kuitenkin päivästä kuuta
1984 lukien.